

Брюксел, 29.4.2016 г.
COM(2016) 238 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПОРАЗУМЕНИЕ МЕЖДУ СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ И ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ОТНОСНО ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНАТА ИНФОРМАЦИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕДОТВРАТЯВАНЕТО, РАЗСЛЕДВАНЕТО, РАЗКРИВАНЕТО И НАКАЗАТЕЛНОТО ПРЕСЛЕДВАНЕ НА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

придружаващо

Предложение за Решение на Съвета

**относно подписването, от името на Европейския съюз, на Споразумение между
Съединените американски щати и Европейския съюз относно защитата на
личната информация във връзка с предотвратяването, разследването,
разкриването и наказателното преследване на престъпления**

**СПОРАЗУМЕНИЕ МЕЖДУ СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ И
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ОТНОСНО ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНАТА
ИНФОРМАЦИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕДОТВРЯВАНЕТО, РАЗСЛЕДВАНЕТО,
РАЗКРИВАНЕТО И НАКАЗАТЕЛНОТО ПРЕСЛЕДВАНЕ НА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ**

СЪДЪРЖАНИЕ

Преамбюл

Член 1:	Предмет
Член 2:	Определения
Член 3:	Приложно поле
Член 4:	Недискриминация
Член 5:	Действие на споразумението
Член 6:	Ограничения на предмета и използването
Член 7:	Последващо предаване
Член 8:	Поддържане на качеството и целостта на информацията
Член 9:	Сигурност на информацията
Член 10:	Уведомяване за инцидент, свързан със сигурността на информацията
Член 11:	Поддържане на записи
Член 12:	Срок на съхранение
Член 13:	Специални категории лична информация
Член 14:	Отчетност
Член 15:	Автоматизирани решения
Член 16:	Достъп
Член 17:	Поправяне
Член 18:	Защита по административен ред
Член 19:	Защита по съдебен ред
Член 20:	Прозрачност
Член 21:	Ефективен надзор
Член 22:	Сътрудничество между надзорните органи
Член 23:	Съвместен преглед

- Член 24: Уведомяване
- Член 25: Консултации
- Член 26: Суспендиране
- Член 27: Териториално приложение
- Член 28: Срок
- Член 29: Влизане в сила и прекратяване на прилагането

Като имат предвид, че Съединените щати и Европейският съюз се ангажират да осигурят високо ниво на защита на личната информация, разменяна в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления, включително тероризъм;

Като възнамеряват да създадат трайна правна уредба за улесняване на обмена на информация, което е от съществено значение за предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления, включително тероризъм, като средство за защита на своите демократични общества и общите ценности;

Като възнамеряват по-специално да осигурят стандарти за защита на обмена на лична информация въз основата както на съществуващите, така и на бъдещите споразумения между САЩ и ЕС и неговите държави членки в областта на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления, включително тероризъм;

Като отчитат, че в някои от съществуващите между страните споразумения относно обработването на лична информация се предвижда, че тези споразумения осигуряват адекватно ниво на защита на данните в своето приложно поле, страните потвърждават, че настоящото споразумение не следва да се тълкува като изменящо, обуславящо или по друг начин дерогиращо тези споразумения; като отбелязват обаче, че задълженията по член 19 от настоящото споразумение относно търсенето на защита по съдебен ред ще се прилагат по отношение на всяко предаване, което попада в приложното поле на настоящото споразумение, и че това не засяга евентуалното бъдещо преразглеждане или изменение на такива споразумения в съответствие с техните разпоредби;

Като признават утвърдените традиции и на двете страни за зачитане на правото на личен живот, включително както са отразени в Принципите за неприкосновеност на личния живот и защитата на личните данни за целите на правоприлагането, разработени от Контактната група на високо равнище ЕС—САЩ относно обмена на информация и защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, в Хартата на основните права на Европейския съюз и приложимото право на ЕС, Конституцията на Съединените щати и приложимите закони на САЩ, и Принципите на деонтологическия кодекс за информацията на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие; и

Като отчитат принципите на пропорционалност и необходимост, както и на релевантност и основателност, както се прилагат от страните в съответните им правни уредби;

СЪЕДИНЕНИТЕ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ И ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1: Предмет на споразумението

1. Предметът на настоящото споразумение е да се осигури високо ниво на защита на личната информация и да се засили сътрудничеството между Съединените щати и Европейския съюз и неговите държави членки в областта на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления, включително тероризъм.

2. За тази цел с настоящото споразумение се създава уредба на защитата на личната информация при предаването ѝ между Съединените щати, от една страна, и Европейския съюз и неговите държави членки, от друга страна.

3. Настоящото споразумение само по себе си не може да бъде правно основание за предаването на лична информация. За подобно предаване винаги се изисква наличието на правно основание.

Член 2: Определения

За целите на настоящото споразумение:

1. „Лична информация“ е информация, свързана с физическо лице, чиято самоличност е или може да бъде установена; физическо лице, чиято самоличност може да бъде установена, е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или косвено, по-специално по идентификационен номер или по един или няколко елемента, които са специфични за неговата физическа, физиологическа, психическа, икономическа, културна или социална идентичност.
2. „Обработване на лична информация“ е всяка операция или набор от операции, чрез които се прави събиране, поддържане, използване, изменение, организиране или структуриране, разкриване или разпространение, или освобождаване от информация.
3. „Страни“ са Европейският съюз и Съединените американски щати.
4. „Държава членка“ е държава — членка на Европейския съюз.
5. „Компетентен орган“ е за Съединените щати — американски национален правоприлагащ орган, който отговаря за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, включително тероризъм, а за Европейския съюз — орган на Европейския съюз и орган на държава членка, който отговаря за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, включително тероризъм.

Член 3: Приложно поле

1. Настоящото споразумение се прилага към личната информация, предавана между компетентните органи на едната страна и компетентните органи на другата страна или предавана по друг начин в съответствие със споразумение, сключено между Съединените щати и Европейския съюз или неговите държави членки, за целите на предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на престъпления, включително тероризъм.

2. Настоящото споразумение не засяга и не накърнява предаването или другите форми на сътрудничество между органите на държавите членки и на Съединените щати,

различни от посочените в член 2, параграф 5, които отговарят за опазване на националната сигурност.

Член 4: Недискриминация

Всяка от страните изпълнява задълженията си по настоящото споразумение за целите на защитата на личната информация на собствените си граждани и на гражданите на другата страна, независимо от гражданството им и без произволна и необоснована дискриминация.

Член 5: Действие на споразумението

1. Настоящото споразумение допълва при необходимост, но не заменя разпоредбите относно защитата на личната информация в международни споразумения между страните или между Съединените щати и държавите членки, които уреждат въпроси, попадащи в приложното поле на настоящото споразумение.

2. Страните предприемат всички необходими мерки за изпълнение на настоящото споразумение, в това число по-специално своите съответни, предвидени в него задължения във връзка с достъпа, поправянето и търсенето на защита по административен и съдебен ред от страна на физически лица. Физическите лица и образуванията се ползват със защитата на правата си и средствата за защита, предвидени в настоящото споразумение, по предвидения за това начин в приложимото национално право на всяка от страните. Задълженията на Съединените щати се прилагат по начин, съвместим с основните принципи на федерализма.

3. С привеждането в действие на параграф 2 обработването на лична информация от Съединените щати или Европейския съюз и неговите държави членки, по отношение на въпросите, попадащи в приложното поле на настоящото споразумение, се счита за съобразено със съответното им законодателство в областта на защитата на данните, което ограничава или обуславя международното предаване на лична информация, и няма да се изисква получаването на допълнително разрешение по силата на такова законодателство.

Член 6: Ограничения на предмета и използването

1. Предаването на лична информация за конкретни цели е разрешено от правното основание за предаването, предвидено в член 1.

2. По-нататъшното обработване на лична информация от една от страните не трябва да бъде несъвместимо с целите, за които е предадена информацията. Обработване, съвместимо с целите, включва обработване, извършвано съгласно условията на съществуващите международни споразумения и писмената международна уредба на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на тежки престъпления. Всяко такова обработване на лична информация от други национални правоприлагачи, регулаторни или административни органи трябва да спазва другите разпоредби на настоящото споразумение.

3. Настоящият член не засяга възможността в конкретен случай предаващият компетентен орган да наложи допълнителни условия, доколкото приложимата правна уредба за предаването позволява това. Такива условия не могат да включват общи условия за защита на данните, т.е. наложени условия, които не са свързани с конкретните факти по случая. Ако информацията е обект на условия, приемащият компетентен орган се съобразява с тях. Компетентният орган, предоставящ информацията, може също така да изиска получателят да даде информацията относно използването на предадената информация.

4. Когато Съединените щати, от една страна, и Европейският съюз или държава членка, от друга страна, сключат споразумение относно предаването на лична информация по друг повод освен във връзка с конкретни случаи, разследвания или наказателни преследвания, целите, за които е посочено, че се предава и обработва информацията, се определят допълнително в такова споразумение.

5. Страните следят за това съгласно съответните си законодателства личната информация да се обработва по начин, който е пряко свързан и не е прекомерен или твърде обширен по отношение на целите на такова обработване.

Член 7: Последващо предаване

1. Когато компетентен орган на едната страна е предал лична информация, отнасяща се до конкретен случай, на компетентен орган на другата страна, тази информация може да бъде предадена на държава, която не е обвързана от настоящото споразумение, или на международен орган само ако е получено предварителното съгласие на компетентния орган, който първоначално е изпратил тази информация.

2. При предоставяне на съгласието си за предаване по параграф 1 компетентният орган, който първоначално е предал информацията, трябва да отчете всички релевантни фактори, включително тежестта на престъплението, целта, с която данните са били първоначално предадени, и дали държавата, която не е обвързана от настоящото споразумение, или международният орган осигурява подходящо ниво на защита на личната информация. Той може също така да се обвърже предаването с определени условия.

3. Когато Съединените щати, от една страна, и Европейският съюз или държава членка, от друга страна, сключат споразумение относно предаването на лична информация по друг повод освен във връзка с конкретни случаи, разследвания или наказателни преследвания, последващото предаване на лична информация може да се извърши само в съответствие с определени условия, предвидени в споразумението, които предоставят надлежна обосновка за последващото предаване. В споразумението трябва да се предвидят също така подходящи механизми за предоставяне на информацията между компетентните органи.

4. Нищо в настоящия член не може се тълкува като засягащо определено изискване, задължение или практика, съгласно които предварителното съгласие на компетентния орган, който първоначално е предал информацията, трябва да бъде получено преди информацията да е предадена по-нататък на държава или орган, които са обвързани от настоящото споразумение, при условие че нивото на защита на данните в такава

държава или орган не е основание за отказ на съгласие или за налагане на условия за такова предаване.

Член 8: Поддържане на качеството и целостта на информацията

Страните предприемат разумни мерки, за да осигурят поддържането на личната информация с такава точност, релевантност, актуалност и пълнота, каквито са необходими и целесъобразни за осигуряване на законосъобразно обработване на информацията. За тази цел компетентните органи прилагат процедури, чиято цел е да се осигурят качеството и целостта на личната информация, включително следното:

- а) мерките по член 17;
- б) когато предаващият компетентен орган има сериозни съмнения относно релевантността, актуалността, пълнотата или точността на такава лична информация или на оценка, която е предал, той уведомява, когато е възможно, приемащия компетентен орган за това;
- в) когато приемащият компетентен орган има сериозни съмнения относно релевантността, актуалността, пълнотата или точността на лична информация, получена от държавен орган, или на оценка, извършена от предаващия компетентен орган, по отношение на точността на информацията или надеждността на източника, той уведомява, когато е възможно, предаващия компетентен орган за това.

Член 9: Сигурност на информацията

Страните гарантират осигуряването на подходящи технически и организационни мерки и мерки за сигурност за защита на личната информация срещу всичко, изброено по-долу:

- а) случайно или неправомерно унищожаване;
- б) случайна загуба; и
- в) неразрешено разкриване, промяна, достъп или друг вид обработване.

Тези мерки трябва да съдържат подходящи гаранции по отношение на изискваното разрешение за достъп до лична информация.

Член 10: Уведомяване за инцидент, свързан със сигурността на информацията

1. При откриване на инцидент, свързан със случайна загуба или унищожаване, или неразрешен достъп, разкриване или промяна на лична информация, при който има значителен риск от настъпването на вреди, приемащият компетентен орган своевременно оценява вероятността и мащаба на вредите за физическите лица и за интегритета на програмата на предаващия компетентен орган, и своевременно предприема подходящи действия за намаляване на такива вреди.

2. Действията за намаляване на вредите включват уведомяване на предаващия компетентен орган. Уведомлението може обаче:

- а) да включва подходящи ограничения за по-нататъшното предаване на уведомлението;
- б) да бъде забавено или пропуснато, ако такова уведомление може да застраши националната сигурност;
- в) да бъде забавено, ако такова уведомление може да застраши операции за обществена сигурност.

3. Действията за намаляване на вредите включват и уведомяване на физическото лице, когато това е целесъобразно, като се имат предвид обстоятелствата на инцидента, освен ако такова уведомяване може да застраши:

- а) обществената или националната сигурност;
- б) официални следствия, разследвания или производства;
- в) предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления;
- г) правата и свободите на други лица, по-специално защитата на жертвите и свидетелите.

4. Компетентните органи, които участват в предаването на лична информация, могат да извършват справки относно инцидента и свързаните с него реакции.

Член 11: Поддържане на записи

1. Страните трябва да въведат ефективни начини за доказване на законосъобразността на обработването на личната информация, което може да включва използването на регистрационни файлове или други форми на запис.

2. Компетентните органи могат да използват такива регистрационни файлове или записи за поддържане на нормалното функциониране на съответните бази данни или файлове, за да се осигури целостта и сигурността на данните, и когато е необходимо, да следват процедури за резервно копиране.

Член 12: Срок на съхранение

1. Страните предвиждат в приложимите си правни уредби специфични срокове на съхранение на записите, съдържащи личната информация, чиято цел е да се осигури, че личната информация не се съхранява по-дълго, отколкото е необходимо и подходящо. Тези срокове на съхранение трябва да отчитат целите на обработването, естеството на данните и органа, който обработва информацията, въздействието върху съответните права и интереси на засегнатите физически лица и други приложими правни съображения.

2. Когато Съединените щати, от една страна, и Европейският съюз или държава членка, от друга страна, сключат споразумение относно предаването на лична информация по друг повод освен във връзка с конкретни случаи, разследвания или наказателни преследвания, такова споразумение трябва да включва специална и договорена по взаимно съгласие разпоредба за сроковете на съхранение.

3. Страните трябва да предвидят процедури за периодичен преглед на срока на съхранение, за да се определи дали променените обстоятелства налагат допълнително изменение на приложимия срок.

4. Страните публикуват или по друг начин оповестяват тези срокове на съхранение.

Член 13: Специални категории лична информация

1. Обработването на лична информация, разкриваща расов или етнически произход, политически убеждения или религиозни или други вярвания, членство в синдикални организации или лична информация, отнасяща се до здравето или сексуалния живот, се извършва само при наличието на подходящи гаранции в съответствие със закона. Такива подходящи гаранции може да включват: ограничаване на целите, за които информацията може да бъде обработвана, като например допускане на обработването само в зависимост от конкретния случай; маскиране, заличаване или блокиране на информацията след осъществяване на целите, за които е била обработвана; ограничаване на служителите, на които е разрешен достъп до информацията; изискване на служителите, които имат достъп до информацията, да са преминали специализирано обучение; изискване на одобрение от надзорните органи за получаване на достъп до информацията; или други защитни мерки. При тези гаранции надлежно се отчитат естеството на информацията, особената чувствителност на информацията и целта, за която се обработва информацията.

2. Когато Съединените щати, от една страна, и Европейският съюз или държава членка, от друга страна, сключат споразумение относно предаването на лична информация по друг повод освен във връзка с конкретни случаи, разследвания или наказателни преследвания, в такова споразумение трябва да се уточняват допълнително стандартите и условията, при които тази информация може да бъде обработвана, като надлежно се отчитат естеството на информацията и целта, за която се използва.

Член 14: Отчетност

1. Страните трябва да въведат мерки за насърчаване на отчетността на обработването на личната информация в приложното поле на настоящото споразумение от своите компетентни органи и от всеки друг свой орган, на който е била предадена лична информация. Такива мерки трябва да включват уведомяване за гаранциите, приложими към предаването на лична информация съгласно настоящото споразумение, и за условията, които могат да бъдат налагани от предаващия компетентен орган съгласно член 6, параграф 3. Тежките нарушения трябва да се третират с помощта на целесъобразни и възпиращи наказателни, граждански или административни санкции.

2. Мерките, предвидени в параграф 1, включват, когато е целесъобразно, прекъсване на предаването на лична информация до органи на съставните териториални единици на

страните, които не са обхванати от настоящото споразумение, които не са защитили ефективно личната информация, като се отчита целта на настоящото споразумение, и по-специално разпоредбите на настоящото споразумение за ограниченията на предмета и използването и за последващото предаване.

3. В случай на твърдения за неправилно прилагане на настоящия член всяка страна може да поиска от другата страна да ѝ предостави релевантна информация, включително, когато е уместно, относно мерките, предприети съгласно настоящия член.

Член 15: Автоматизирани решения

Решения, които имат значително неблагоприятно въздействие по отношение на релевантните интереси на физическото лице, не могат да се основават единствено на автоматично обработване на лична информация, без човешко участие, освен ако това е разрешено съгласно националното право и при наличието на подходящи гаранции, които включват възможността да се изиска човешка намеса.

Член 16: Достъп

1. Страните следят за това всяко физическо лице да може да поиска достъп до личната си информация и при спазване на ограниченията по параграф 2 да получи такъв достъп. Такъв достъп трябва да се поиска и получи от компетентния орган в съответствие с приложимата правна уредба на държавата, в която се търси защитата на правата.

2. Получаването на такава информация във всеки конкретен случай може да подлежи на разумни ограничения, предвидени в националното право, в които се отчитат законните интереси на засегнатото физическо лице, така че:

- а) да се защитят правата и свободите на други лица, включително тяхната лична информация;
- б) да се опази обществената и националната сигурност;
- в) да се защити чувствителната информация в областта на правоприлагането;
- г) да се избегне възпрепятстването на официални или съдебни следствия, разследвания или производства;
- д) да се избегне неблагоприятно влияние върху предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции;
- е) по друг начин да се осигури защитата на предвидените в законодателството интереси, свързани със свободата на информацията и публичния достъп до документи.

3. Не е допустимо на физическото лице да се налагат прекомерни разноси като условие за достъп до личната му информация.

4. Когато това е допустимо по приложимото национално право, всяко физическо лице може да разреши на надзорен орган или на друг представител да поиска достъп от негово име.

5. В случай на отказ или ограничаване на достъпа замоленият компетентен орган, без необосновано забавяне, трябва да предостави на физическото лице или на неговия надлежно упълномощен представител, както е предвидено в параграф 4, основанията за отказа или ограничаването на достъпа.

Член 17: Поправяне

1. Страните следят за това всяко физическо лице да може да поиска коригиране или поправяне на личната си информация, за която твърди, че е неточна или че е била обработена неправилно. Корижирането или поправянето може да включва допълване, заличаване, блокиране или други мерки или начини за отстраняване на неточностите или на неправилното обработване. Такова коригиране или поправяне трябва да се поиска и получи от компетентния орган в съответствие с приложимата правна уредба на държавата, в която се търси защитата на правата.

2. Когато приемащият компетентен орган заключи вследствие на:

- а) искане по параграф 1;
- б) уведомление от доставчика; или
- в) свои собствени разследвания или проведени анкети;

че информацията, получена по силата на настоящото споразумение, е неточна или е била обработена неправилно, той предприема мерки за нейното допълване, заличаване, блокиране или други начини за коригиране или поправяне, когато това е целесъобразно.

3. Когато това е допустимо по приложимото национално право, всяко физическо лице може да разреши на надзорен орган или друг представител да поиска коригиране или поправяне от негово име.

4. В случай на отказ или ограничаване на корижирането или поправянето замоленият компетентен орган, без необосновано забавяне, трябва да предостави на физическото лице или на неговия надлежно упълномощен представител, както е предвидено в параграф 3, отговор, разясняващ основанието за отказа или ограничаването на корижирането или поправянето.

Член 18: Защита по административен ред

1. Страните следят за това всяко физическо лице да може да потърси защита по административен ред, когато смята, че искането му за достъп по член 16 или за поправяне на неточна информация или неправилно обработване по член 17 е било неправилно отхвърлено. Тази защита по административен ред трябва да се поиска и получи от компетентния орган в съответствие с приложимата правна уредба на държавата, в която се търси защитата на правата.

2. Когато това е допустимо по приложимото национално право, всяко физическо лице може да разреши на надзорен орган или друг представител да потърси защита по административен ред от негово име.

3. Компетентният орган, от който се търси защитата на правата, трябва да извърши необходимите запитвания и проверки и без неоправдано забавяне да отговори писмено, включително по електронен път, за постигнатия резултат, включително относно предприетите действия за подобряване или коригиране на ситуацията, ако е приложимо. Известяването за процедурата за търсене на допълнителна административна защита се извършва съгласно предвиденото в член 20.

Член 19: Защита по съдебен ред

1. Страните предвиждат в приложимите си правни уредби, че, при спазване на всички изисквания за изчерпване първо на средствата за защита по административен ред, всеки гражданин на едната страна има право да поиска съдебен контрол по отношение на:

а) отказ от компетентен орган на достъп до записите, които съдържат негова лична информация;

б) отказ от компетентен орган да измени записите, които съдържат негова лична информация; и

в) незаконно разкриване на такава информация, извършено преднамерено или умишлено, което трябва да включва възможността за обезщетение за вреди.

2. Такъв съдебен контрол трябва да се поиска и осъществи в съответствие с приложимата правна уредба на държавата, в която се търси защитата на правата.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат евентуалните други начини за съдебен контрол, които съществуват по отношение на обработването на личната информация на физически лица съгласно правото на държавата, в която се търси защитата на правата.

4. В случай на суспендиране или прекратяване на прилагането на споразумението, член 26, параграф 2 и член 29, параграф 3 не създават основание за търсене на защита по съдебен ред, което вече не е допустимо съгласно правото на съответната страна.

Член 20: Прозрачност

1. Страните уведомяват дадено физическо лице за неговата лична информация, като това може да се извърши от компетентните органи чрез публикуването на общи известия или чрез лично известяване, по начин и във време, предвидени в правото, приложимо към органа, който публикува известието, по отношение на:

а) целите на обработването на такава информация от този орган;

б) целите, за които информацията може да се споделя с други органи;

в) законите или правилата, в съответствие с които се извършва обработването;

г) третите страни, на които се разкрива тази информация; и

д) достъпа, коригирането или поправянето и начините за търсене на правна защита.

2. Такова изискване за известяване подлежи на разумни ограничения съгласно националното право по отношение на въпросите, посочени в член 16, параграф 2, букви а)–е).

Член 21: Ефективен надзор

1. Страните разполагат с един или няколко публични надзорни органа, които:

а) упражняват независимо своите надзорни функции и правомощия, включително такива на контрол, разследване и намеса, при необходимост по своя собствена инициатива;

б) имат правомощието да приемат и разглеждат жалби, подадени от физически лица, свързани с мерките за изпълнение на настоящото споразумение; и

в) имат правомощието да отнасят нарушенията на закона, свързани с настоящото споразумение, за наказателно преследване или дисциплинарни действия, когато това е целесъобразно.

2. Европейският съюз осигурява надзора съгласно настоящия член чрез органите си за защита на данните и тези на държавите членки.

3. Съединените щати осигуряват надзора съгласно настоящия член кумулативно чрез повече от един орган, като такива са, наред с другото, генералните инспектори, началниците на службите за защита на личните данни, правителствените служби за отчетност, надзорните съвети за защита на личните данни и гражданските свободи и други изпълнителни и законодателни контролни органи за защита на личните данни и гражданските свободи.

Член 22: Сътрудничество между надзорните органи

1. Консултациите между надзорните органи по член 21 се извършват по целесъобразност във връзка с изпълнението на функциите по настоящото споразумение, за да се осигури ефективно прилагане на разпоредбите на членове 16, 17 и 18.

2. Страните създават национални звена за контакт, които ще съдействат за установяването на това кой надзорен орган трябва да бъде сезиран във всеки конкретен случай.

Член 23: Съвместен преглед

1. Страните трябва да провеждат периодични съвместни прегледи на политиките и процедурите, чрез които се прилага настоящото споразумение, и на тяхната ефективност. В съвместните прегледи трябва да се обръща особено внимание на ефективното прилагане на защитните мерки по член 14 за отчетността, член 16 за

достъпа, член 17 за поправянето, член 18 за търсенето на защита по административен ред и член 19 за търсенето на защита по съдебен ред.

2. Първият съвместен преглед се извършва не по-късно от три години от датата на влизане в сила на настоящото споразумение и редовно след това. Страните предварително и съвместно определят реда и условията за това и се уведомяват взаимно за състава на съответните си делегации, които трябва да включват представители на публичните надзорни органи по член 21 за ефективния надзор и на правоприлагащите и съдебните органи. Констатациите от съвместния преглед се оповестяват публично.

3. Когато страните или Съединените щати и държава членка са сключили друго споразумение, чийто предмет също попада в приложното поле на настоящото споразумение, и ако в това друго споразумение се предвижда извършването на съвместни прегледи, те не следва да се дублират и доколкото е уместно констатациите им следва да станат част от констатациите на съвместния преглед по настоящото споразумение.

Член 24: Уведомяване

1. Съединените щати уведомяват Европейския съюз за всяко обозначаване, извършено от органите на САЩ във връзка с член 19, и всички изменения в тази връзка.

2. Страните полагат разумни усилия да се уведомяват взаимно за влизането в сила на всички закони или приемането на нормативни актове, които засягат изпълнението на настоящото споразумение по същество, когато е възможно преди тяхното влизане в сила.

Член 25: Консултации

Всеки спор, възникнал от тълкуването или прилагането на настоящото споразумение, води до консултации между страните за постигане на взаимно приемливо решение.

Член 26: Суспендиране

1. В случай на съществено нарушение на настоящото споразумение всяка от страните може да суспендира изцяло или отчасти прилагането на настоящото споразумение чрез писмено уведомление до другата страна по дипломатически път. Такова писмено уведомление може да се прави едва след като страните са започнали, в разумен срок, консултации и не са намерили решение, а суспендирането влиза в действие двадесет дни след датата на получаване на такова уведомление. Такова суспендиране може да бъде отменено от суспендиращата страна чрез писмено уведомление до другата страна. Суспендирането се отменя незабавно след получаване на такова уведомление.

2. Независимо от евентуалното суспендиране на настоящото споразумение, лична информация, попадаща в приложното поле на настоящото споразумение и предадена преди суспендирането му, продължава да се обработва в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

Член 27: Териториално приложение

1. Споразумението се прилага за Дания, Обединеното кралство или Ирландия единствено ако Европейската комисия уведоми Съединените щати писмено, че Дания, Обединеното кралство или Ирландия са решили, че настоящото споразумение се прилага за тяхната държава.
2. Ако преди влизането в сила на споразумението Европейската комисия уведоми Съединените щати, че споразумението ще се прилага за Дания, Обединеното кралство или Ирландия, настоящото споразумение се прилага за тези държави от датата на влизането му в сила.
3. Ако Европейската комисия уведоми Съединените щати след влизането в сила на настоящото споразумение, че то се прилага за Дания, Обединеното кралство или Ирландия, настоящото споразумение се прилага за тези държави от първия ден на месеца, който следва получаването от страна на Съединените щати на уведомлението.

Член 28: Срок на споразумението

Настоящото споразумение се сключва за неопределен срок.

Член 29: Влизане в сила и прекратяване на прилагането

1. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която страните са разменили уведомления, посочващи, че са приключили вътрешните си процедури за влизане в сила.
2. Всяка от страните може да прекрати прилагането на настоящото споразумение чрез писмено уведомление до другата страна по дипломатически път. Прекратяването на прилагането влиза в действие тридесет дни след датата на получаване на такова уведомление.
3. Независимо от евентуалното прекратяване на прилагането на настоящото споразумение, лична информация, попадаща в приложното поле на настоящото споразумение и предадена преди прекратяването му, продължава да се обработва в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящото споразумение.

Съставено в _ на _ ден от _ 201_ година в два оригинални екземпляра на английски език. Съгласно правото на ЕС настоящото споразумение се изготвя от ЕС също на български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език.

Тези допълнителни езикови версии могат да бъдат заверени чрез размяна на дипломатически ноти между Съединените щати и Европейския съюз. В случай на несъответствие между автентични езикови версии предимство има текстът на английски език.